

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมุสลิมศึกษา จังหวัดสตูล

The development of computer assisted instruction lesson on vocabularies to use in daily life for grade 2 students, Muslimsuksa school, Satun Province.

สุพรรณณี หมาดยุโส๊ะ^{1*}, ฉารี๊ะพะ พงศ์หลง² และจิตรพงษ์ เจริญจิตร³

Suphannee Mardusoh^{1*}, Shareefah Phonglong² and Jittrapong Jaroenjitt³

¹ อาจารย์, สาขาวิชาศึกษาทั่วไป, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

¹ Academic, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

² นักศึกษา, หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² Graduate student, Graduate Diploma in Teaching Profession Program, Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University.

³ อาจารย์, สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ Academic, Information Technology Department, Faculty of Science and Technology, Hatyai University.

*Corresponding author, E-mail: suphannee@hu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ก่อนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนมุสลิมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสตูล จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีของกลุ่มตัวอย่างอิสระ

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีประสิทธิภาพ 95.00/92.50 สูงกว่าเกณฑ์ 85.00/85.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับคิดเป็นร้อยละ 39.25 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 92.50 มีค่า t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 55.75 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 คุณภาพดีมาก และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.149

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน, ภาษาอังกฤษ

Abstract

This research aims to 1) determine the effectiveness of CAI English vocabularies in daily life for grade 2 students, 2) compare the students' learning achievement before and after study with CAI English vocabularies, and 3) to determine the satisfaction of the grade 2 students on learning with the CAI English vocabularies. The sample used in this study were 20 students grade 2 at Muslimsuksa School, Satun province in the academic year 2020.

The research instruments include lessons of CAI English vocabularies, pretest and posttest of the students' learning achievement before and after learning with CAI English vocabularies, and a questionnaire to evaluate student satisfaction towards the teaching of English vocabularies. The statistical devices used in the study were mean, standard deviation and t-test for dependent samples.

The results showed that the effectiveness of teaching with CAI English vocabularies had the efficiency of 95.00/92.50 which met the standard criteria. The scores of the posttest with an average of 92.5 were higher than those of the pretest with an average of 39.25. The t-test between the pretest and posttest scores was 55.75 which was significantly different at the 0.05 level. The student satisfaction towards learning by using computer assisted language, with simulation was at a high level with an average of 4.92 and the standard deviation is 0.149.

Keywords: CAI, English

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งเป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษาของประเทศ ได้กำหนดภารกิจในการปฏิรูปการเรียนรู้เกี่ยวกับแนวการจัดการศึกษาโดยยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ การจัดการศึกษาต้องเน้นความรู้คุณธรรม และกระบวนการเรียนรู้การบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ผู้เรียนสามารถสร้างกระบวนการคิดการจัดการเผชิญสถานการณ์และประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาโดยการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ฝึกการปฏิบัติให้สามารถปฏิบัติได้ คิดเป็น ทำเป็น เสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมในการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่และเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542)

ปัจจุบันมีการนำคอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาจะพบว่า มีการนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ได้พัฒนามาใช้กับไมโครคอมพิวเตอร์ในสถาบันการศึกษามากขึ้น นักการศึกษาได้คิดค้นวิธีการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีคือ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction) ซึ่งมีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะต่าง ๆ (อำนาจ เดชชัยศรี 2539) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ เป็นสื่อการศึกษาในลักษณะตัวต่อตัว ซึ่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์หรือการโต้ตอบพร้อมทั้งการได้รับผลป้อนกลับอย่างสม่ำเสมอกับเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังเป็นสื่อที่สามารถตอบสนองความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้เป็นอย่างดี รวมทั้งสามารถประเมินและตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนได้ตลอดเวลาปราศจากข้อจำกัดทางด้านเวลาและสถานที่ในการศึกษาโดยเฉพาะผู้เรียนที่เรียนอ่อนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการเรียนเพิ่มเติม นอกเวลาได้ (ถนอมพร เลาหจรัสแสง 2541) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยให้นักเรียนเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ได้เร็วหรือช้าตามความสามารถของตน ถ้าสติปัญญาสูงก็เรียนได้อย่างรวดเร็วถ้าสติปัญญาต่อยกว่าก็เป็นไปได้ช้ากว่า แต่ถ้าตั้งใจมีความพากเพียรและมีเวลาให้มากพอ ก็จะเรียนรู้วิชานั้นได้ดีที่สุด คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีหลักการเดียวกับหลักการการศึกษาที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนสามารถเรียนได้ช้าหรือเร็วเท่าความสามารถของตนเองไม่ต้องเสียเวลารอคอยเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันทั้งชั้นเรียน นักเรียนสามารถเรียนบทเรียนได้เหมือนกันทุกประการ เป็นการรักษาคุณภาพการสอนและสามารถกำหนดได้แน่นอนว่านักเรียนเมื่อเรียนจบบทเรียนนั้น ๆ ไปแล้วจะได้พัฒนาองค์ความรู้อะไรบ้าง (ครุชิต มาลัยวงศ์ 2531) และคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะผ่อนแรงของผู้สอนได้มากอีกทั้งลดปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนและช่วยให้การสอนมีมาตรฐานเหมือนกัน นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยแสวงหาแนวทางที่จะพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยการนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ในวงการศึกษาก็จะช่วยให้งานด้านการศึกษาก้าวหน้าทัดเทียมกับงานสาขาอื่น ๆ (อรพินธุ์ ประสิทธิ์รัตน์ 2530)

นอกจากนี้การเรียนการสอนผ่านคอมพิวเตอร์ยังมีระบบที่เรียกว่า LMS เป็นตัวช่วยให้การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนทำได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งระบบดังกล่าวจะใช้เป็นฐานในการจัดการเรียนและเป็นระบบที่ใช้บริหารจัดการเรียนรู้ที่อำนวยความสะดวกในการจัดกลุ่มเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกลุ่มอาจารย์หรือผู้สร้างเนื้อหาการเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานเพื่อเพิ่มเนื้อหาบทเรียนต่าง ๆ เข้าระบบอธิบายข้อมูลรายวิชาใบงาน เนื้อหา เอกสารประกอบการสอน แบบฝึกหัด ข้อสอบตอบคำถาม และสนทนากับนักเรียนสำหรับกลุ่มผู้เรียนก็สามารถเข้าถึงหัวข้อต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอนได้ง่ายขึ้นจากสภาพปัญหาเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้คำศัพท์กับคอมพิวเตอร์โดยสร้างสื่อการสอน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียนชั้น ป.2 เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการเรียนการสอนและบริหารจัดการและทำให้กลุ่มผู้เรียนเข้าถึงวัตถุประสงค์ของกลุ่มอาจารย์ได้มากขึ้น

โรงเรียนมุสลิมศึกษาในปัจจุบันเป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีนักเรียนทั้งหมด 960 คน กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 130 คน ซึ่งในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับค่า O-NET สาเหตุที่มีผลโดยตรงต่อการเรียนภาษาอังกฤษ คือการรู้คำศัพท์น้อย เนื่องจากโครงสร้างการเรียนรู้ทางภาษาต้องเริ่มจากหน่วยย่อย นั่นคือ คำ วลีและประโยค จึงเป็นที่ยอมรับว่า “คำศัพท์” เป็นหัวใจสำคัญในการศึกษาภาษาใดภาษาหนึ่ง ดังคำกล่าวตามบทความต่อไปนี้ Ghadessy (1917) ให้ความเห็น ว่าการสอนคำศัพท์มีความสำคัญอย่างยิ่งกว่าการสอนโครงสร้างทางไวยากรณ์ เพราะคำศัพท์เป็นการเรียนพื้นฐานทางภาษา หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ จะสามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น ได้แก่ วลี ประโยค เรียงความ แต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์จะไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย ในบรรดาองค์ประกอบทั้งหลายของภาษา “คำ” เป็นสิ่งที่เรารู้จักมากที่สุด ภาษาก็คือการนำคำมารวมกัน (a language is a collection of word) นั่นเอง

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาต่างประเทศ ซึ่งจำเป็นจะต้องเรียนและทำความเข้าใจคำศัพท์เป็นอันดับแรก เพื่อการนำไปสู่ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน ในขณะที่เดียวกันผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ต้องมีการปรับการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความใฝ่เรียนรู้อยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งหาวิธีการสอนใหม่ ๆ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ซึ่งการนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร Information and Communication Technology หรือ ICT เพื่อการศึกษา เป็นอีกทางเลือกหนึ่งเพื่อนำไปสู่การผลิต การเข้าถึง การแพร่กระจายความรู้ให้แก่เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและเป็นไปตามนโยบายการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศไทย คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์สำคัญสำหรับการเรียนรู้อัจฉริยะ การจัดการข้อมูลในยุคสารสนเทศ ในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ได้ก้าวหน้ามากขึ้น ยิ่งทำให้คอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ดังนั้นผลของเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีต่อการเรียนการสอนยิ่งมากตาม

ไปด้วย การนำคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือประกอบช่วยในการเรียนรู้ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน
คอมพิวเตอร์ช่วยจัดการศึกษา จัดตารางเรียน คำนวณคะแนน จัดการเอกสารชั้นเรียน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85.00/85.00
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานในชีวิตประจำวัน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ก่อนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำศัพท์
ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตร
แกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและทิศทางในการ
พัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวที
โลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) พร้อมกันนี้ได้ปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับ
เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจทางการศึกษาให้ท้องถิ่นและสถานศึกษาได้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการ
พัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2542)

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งใน
ชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้
การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึง
ความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศ
ต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา
และ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อ
การใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ
ได้ง่าย และกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ เราสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

แนวคิดการเลือกสื่อการสอนของโรมิสซอร์วสกี

J. Romiszowski (1999) ได้เสนอแนวทางอย่างง่ายในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนไว้ว่า ในการเลือกสื่อการสอนนั้นมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อการเลือกสื่อที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณา ปัจจัยเหล่านั้น ได้แก่

1. วิธีการสอน (Instructional Method) การเลือกวิธีการสอนเป็นปัจจัยแรกที่ควบคุมการเลือกสื่อ หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นสิ่งที่จำกัดทางเลือกของการใช้สื่อการสอนในการนำเสนอ เช่น ถ้าเลือกใช้วิธีการสอนแบบอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) เพื่อแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกันระหว่าง
2. งานการเรียนรู้ (Learning Task) สิ่งที่มีอิทธิพลต่อทางเลือกในการเลือกสื่อการสอนอีกประการหนึ่งคือ งานการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน เพราะสิ่งนี้จะกลายเป็นสิ่งที่จำกัดหรือควบคุมการเลือกวิธีการสอน ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมผู้ตรวจการ หรือทักษะการบริหารงาน
3. ลักษณะของผู้เรียน (Learner Characteristics) ลักษณะพิเศษเฉพาะของผู้เรียนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเลือกสื่อการสอน ตัวอย่างเช่น การสอนผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ช้า โดยการใช้หนังสือหรือเอกสารเป็นสื่อการสอน จะเป็นสิ่งที่ยิ่งทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาในกระบวนการเรียนการสอน ผู้เรียนกลุ่มนี้ควรเรียนรู้จากสื่ออื่น ๆ ที่ทำการรับรู้และเรียนรู้ได้ง่ายกว่านั้น
4. ข้อจำกัดในทางปฏิบัติ (Practical Constraint) ข้อจำกัดในทางปฏิบัติในที่นี้หมายถึง ข้อจำกัดทั้งทางด้านจัดการ และทางด้านเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทางเลือกในการเลือกใช้วิธีการสอนและสื่อการสอน เช่น สถานที่ใช้สื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก ขนาดพื้นที่ งบประมาณ เป็นต้น
5. ผู้สอนหรือครู (Teacher) สื่อการสอนแต่ละชนิดไม่ว่าจะมีข้อดีอย่างไร แต่อาจไม่ถูกนำไปใช้เพียงเพราะผู้สอนไม่มีทักษะในการใช้สื่อเหล่านั้น นอกจากประเด็นในเรื่องทักษะของผู้สอนแล้ว ประเด็นในเรื่องทัศนคติของผู้สอนก็เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสื่อการสอนเช่นกัน

แนวคิดการเลือกสื่อการสอนของเคมพ์และสเมลโล

Jerrold E. Kemp และ Don C. Smelle (1989) เสนอว่า นอกจากงานการเรียนรู้หรือสถานการณ์การเรียนรู้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดถึงสื่อที่จะเลือกใช้แล้ว สิ่งสำคัญประการต่อมาในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนคือ คุณลักษณะของสื่อ ซึ่งผู้สอนควรศึกษาคุณลักษณะของสื่อแต่ละชนิดประกอบในการเลือกสื่อการสอนด้วย คุณลักษณะของสื่อ (Media Attributes) หมายถึง ศักยภาพของสื่อในการแสดงออกซึ่งลักษณะต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหว สี และเสียง เป็นต้น

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กิดานันท์ มลิทอง (2543) ได้กล่าวถึง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อการสอนที่เป็นเทคโนโลยีระดับสูง เมื่อมีการนำคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้นั้นจะทำให้การเรียนการสอนมีการโต้ตอบกันได้ระหว่างผู้เรียนกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน ที่อยู่ในห้องเรียนตามปกติ นอกจากนี้คอมพิวเตอร์ยังมีความสามารถในการตอบสนองต่อข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนเข้าไปได้ทันที เป็นการช่วยเสริมแรงให้กับผู้เรียน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็น สื่อการเรียนการสอนที่ครอบคลุมเนื้อหาและกิจกรรม หรือวิธีเรียนที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้า มีทั้งระบบ ภาพ เสียง ตัวอักษร ที่เป็นสื่อประสม หรือมัลติมีเดีย (Multimedia) สามารถมีปฏิสัมพันธ์หรือโต้ตอบ กับผู้เรียนได้ทันที สะดวกในการแก้ไขข้อผิดพลาดของการเรียนแต่ละครั้งและแต่ละปัญหา

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2554) ให้ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนซึ่งมาจากคำว่า CAI (Computer Assisted Instruction) เป็นโปรแกรมการสอนรายบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันมีการแสดงเนื้อหาตามลำดับ ที่ต่างกันด้วยบทเรียนโปรแกรมที่เตรียมไว้อย่างเหมาะสมเป็นเครื่องมือช่วยสอนที่ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองจะต้องปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ที่ส่งมาทางจอภาพผู้เรียนจะตอบคำถามทางแป้นพิมพ์แสดงออกมา ทางจอภาพมีทั้งรูปภาพและตัวหนังสือหรือบางที่อาจใช้ร่วมกันกับอุปกรณ์อย่างอื่นด้วยเช่นสไลด์ เทปวีดีทัศน์ เป็นต้น

การเรียนรู้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษ

มอริส (Morris, 1982) ได้ให้ความหมายว่า คำศัพท์คือ คำทุกคำในภาษาที่ถูกใช้และเป็น ที่เข้าใจในเฉพาะบุคคล วงสังคม วงการอาชีพ เชื้อชาติ หรือโดยทั่วไปคำศัพท์ ได้แก่ รายการคำ หรือวลีที่ถูกจัดเรียงตามระบบการเรียงอักษรพร้อมกับการอธิบายความหมายแปลหรือยกตัวอย่างประกอบ ส่วน วิลคินส์ (Wilkins, 1982) ได้ให้นิยามของคำศัพท์ว่า คำศัพท์ไม่ใช่มีเพียงแต่คำนาม คำกริยา และ คำคุณศัพท์ของภาษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงข้อมูลทุกอย่างที่คำศัพท์คำนั้นส่งผ่านและถ่ายทอดออกไปและ สมบูรณ์ หลอมประโคน ได้กล่าวถึงคำศัพท์ว่า เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของภาษาทุกภาษา เป็นปัจจัยหลักที่จะบ่งบอกว่าบุคคลผู้นั้นสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด

สรุปได้ว่า คำศัพท์หมายถึง การประสมเสียงให้เป็นคำเพื่อให้การสื่อความหมายได้ และสามารถสื่อสารด้วยลักษณะอาการต่างๆ ซึ่งในหนึ่งคำอาจมีหลายความหมายและสามารถใช้เป็นตัวแทนในการสื่อความหมายถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจระหว่างบุคคล หรือเฉพาะบุคคล หรือบุคคลกลุ่มอื่นๆได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

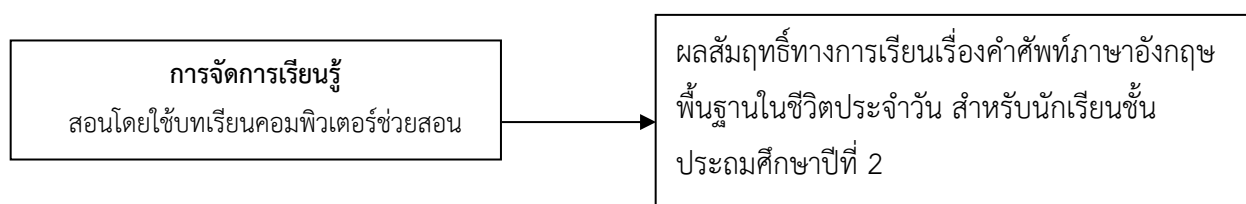
สุธิดา นาคดี (2557). ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซา (อินโดนีเซีย) ด้วยสถานการณ์จำลอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ภาษาบาฮาซา(อินโดนีเซีย) ด้วยสถานการณ์จำลอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อหาความก้าวหน้าทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนและ 3) เพื่อหาความพึงพอใจของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซา (อินโดนีเซีย)ด้วยสถานการณ์จำลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนผ่องสุวรรณวิทยา อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย) ด้วยสถานการณ์จำลอง แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซา (อินโดนีเซีย)ด้วยสถานการณ์จำลอง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีของกลุ่มตัวอย่าง ไม่อิสระ (t-test for dependent sample) ผลการวิจัยพบว่า การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย) ด้วยสถานการณ์จำลอง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.67/80.11 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.1.3 และมีค่า S.L), เท่ากับ 1.76 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.03 มีค่า S.ID, เท่ากับ 1.27 มีค่า t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 30.47 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย) ด้วยสถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก

นรินทร์ อินทรี และคณะ (2558). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อน และ หลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจจากการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สังกัดคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบวิธีการสุ่ม แบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84 แบบประเมินความพึงพอใจ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ การทดสอบที แบบไม่อิสระ ต่อกัน ผลการศึกษาพบว่า (1) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ สำหรับ

นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.77/ 81.33 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ 4.41, S.D. = 0.55)

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้แสดงไว้ดังภาพ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and development: R&D) ซึ่งเป็นกระบวนการศึกษาค้นคว้า คิดค้น อย่างเป็นระบบ น่าเชื่อถือ มีเป้าหมายในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างการศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ ใช้ประชากรเป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมุสลิมศึกษา จังหวัดสตูล จำนวนนักเรียน 1 ห้อง จำนวน 20 คน โดยการคัดเลือกแบบยกชั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน โดยวิธีการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 4) แผนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 85.00/85.00 ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง 20 คน

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
พื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่ม ตัวอย่าง คนที่	คะแนนระหว่างเรียน				คะแนนรวม 20 คะแนน	คะแนนสอบหลังเรียน 20 คะแนน
	ตอนที่ 1 5 คะแนน	ตอนที่ 2 5 คะแนน	ตอนที่ 3 5 คะแนน	ตอนที่ 4 5 คะแนน		
1	5	5	4	4	18	17
2	5	5	5	5	20	17
3	5	4	5	5	19	18
4	4	5	5	5	19	19
5	5	4	5	5	19	18
6	4	5	4	5	18	18
7	4	5	5	5	19	19
8	5	4	5	5	19	18
9	5	4	5	5	19	18
10	5	4	5	5	19	19
11	5	5	4	5	19	19
12	4	5	5	5	19	18
13	5	4	4	5	18	18
14	5	5	5	5	20	20
15	5	4	5	5	19	19
16	5	5	4	5	19	19
17	5	5	5	5	20	20
18	4	5	5	5	19	18
19	5	5	5	5	20	20
20	4	4	5	5	18	18
รวม					380	370
เฉลี่ยร้อยละ					95.00	92.50
$E_1/E_2 = 95.00/92.50$						

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 95.00 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 92.50 แสดงว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 95.00/92.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 85.00/85.00

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่างคนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (T1) 20 คะแนน	คะแนนทดสอบหลังเรียน (T2) 20 คะแนน	T2-T1
1	8	17	9
2	9	17	8
3	8	18	10
4	6	19	13
5	6	18	12
6	7	18	11
7	7	19	12
8	4	18	14
9	13	18	5
10	10	19	9
11	7	19	12
12	11	18	7
13	9	18	9
14	7	20	13
15	12	19	7
16	6	19	13
17	7	20	13
18	5	18	13
19	6	20	14

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่างคนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (T1) 20 คะแนน	คะแนนทดสอบหลังเรียน (T2) 20 คะแนน	T2-T1
20	9	18	9
รวม	157	370	223
เฉลี่ย	7.85	18.50	11.15
เฉลี่ยร้อยละ	39.25	92.50	55.75

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทุกคนสูงขึ้น หลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ค่าผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าสูงสุดเท่ากับ 14 และต่ำสุดเท่ากับ 7 ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 7.85 คิดเป็นร้อยละ 39.25 ได้คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 18.50 คิดเป็นร้อยละ 92.50 ซึ่งคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 11.15 คิดเป็นร้อยละ 55.75

ตารางที่ 3 ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ พื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในแต่ละด้านดังนี้

ความพึงพอใจของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
ความพึงพอใจด้านเนื้อหา	4.91	0.151	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการเรียน	5.00	0.000	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.95	0.224	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจการเข้าถึงเนื้อหาได้รวดเร็ว	4.85	0.366	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจเนื้อหาในบทเรียนมีความเข้าใจง่าย	4.90	0.308	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจความรู้ที่ได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.85	0.366	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจด้านการนำเสนอ	4.89	0.165	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจภาพประกอบมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.000	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจภาพประกอบมีการสื่อสารอย่างชัดเจน	4.90	0.308	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจภาพน่าสนใจ สื่อความหมายได้ชัด	4.90	0.308	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจการเชื่อมโยงเนื้อหามีความเหมาะสม	4.90	0.308	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจการใช้เสียงประกอบมีความเหมาะสม	4.75	0.444	มีคุณภาพดีมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความพึงพอใจของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
พึงพอใจด้านการทดสอบและประเมินผล	4.93	0.117	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจคำชี้แจงแบบฝึกมีความชัดเจน	5.00	0.000	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจคำชี้แจงแบบทดสอบมีความชัดเจน	4.90	0.308	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจแบบทดสอบมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.95	0.224	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	4.80	0.410	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจการสรุปผลคะแนนรวมของแบบฝึกหัดมีความถูกต้องเหมาะสม	5.00	0.000	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจด้านการจัดการบทเรียน	4.95	0.163	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจการเข้าสู่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีความน่าสนใจ	4.95	0.224	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจบทเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง	4.90	0.308	มีคุณภาพดีมาก
พึงพอใจสามารถเข้าถึงเมนูหลักของบทเรียนได้ง่าย	5.00	0.000	มีคุณภาพดีมาก
ผลรวมเฉลี่ย	4.92	0.149	มีคุณภาพดีมาก

จากตารางที่ 3 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งหมด 20 คน ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมีคุณภาพดีมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.92 โดยมีความพึงพอใจด้านการจัดการบทเรียนสูงที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.95 ซึ่งไม่พบข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับที่ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยการวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถนำผลมาอภิปรายในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสำคัญดังนี้ การเรียนรู้ผ่านบทเรียนบทคอมพิวเตอร์และแบบฝึกกิจกรรมระหว่างเรียน ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 95.00/92.50 ซึ่งนักเรียนได้มีการทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 39.25 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันนี้ออกแบบไว้และจัดกิจกรรมไว้ให้กับผู้เรียนได้เรียนรู้และให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดในแต่ละหน่วย นักเรียนมีความสนใจ กระตือรือร้น สนใจการเรียนรู้มากขึ้น มีการบันทึกผลคะแนนแบบฝึกหัด มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 95.00 จากนั้นนักเรียนได้ทำ

แบบทดสอบหลังเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 92.50 แสดงว่าการสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันของผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 85.00/85.00 (สุธิดา นาคดี, 2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซา (อินโดนีเซีย) ด้วยสถานการณ์จำลอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า การสอนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย ด้วยสถานการณ์จำลอง มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์โดยเฉลี่ยเท่ากับ 80.67/80.11

จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 39.25 หลังจากนั้นนักเรียนได้ทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยมีคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละเท่ากับ 92.50 การวิเคราะห์ค่า t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ เท่ากับ 55.75 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ (นรินทร์ อินทรี และคณะ, 2558) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.91 เพราะนักเรียนได้เรียนรู้กิจกรรมที่ทางบทเรียนได้จัดกิจกรรมไว้ทำให้มีความพอใจต่อการสอนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเนื่องจากให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน ให้อรรถกถาและปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน เรียนตามเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการ ได้ลงมือปฏิบัติ มีผลแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนเป็นระยะๆ ทำทนายให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเมื่อผู้เรียนได้ใช้ความพยายามถึงระดับหนึ่ง จะได้รับความสำเร็จทันที ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุธิดา นาคดี, 2557) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซา (อินโดนีเซีย) ด้วยสถานการณ์จำลอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซาอินโดนีเซีย ด้วยสถานการณ์จำลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครูผู้สอนจะต้องมีทักษะพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์เป็นอย่างดีและควรฝึกฝนตนเองเพื่อให้เกิดความชำนาญจึงจะนำไปใช้ได้อย่างเต็มรูปแบบ

2. การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ครูที่สอนจะต้องค้นหาเทคนิคในการที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมมาใช้ในการศึกษาความรู้ใหม่ การใช้เทคนิคต่าง ๆ เข้าช่วย ได้แก่ เทคนิคการให้ตัวอย่าง (Example) และตัวอย่างที่ไม่ใช่ตัวอย่าง (Non-example) อาจจะช่วยทำให้ผู้เรียนแยกแยะความแตกต่าง และความเข้าใจเนื้อหาต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น อาจใช้วิธีการค้นพบ (Guide Discovery) ซึ่งหมายถึง การพยายามให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผล ค้นคว้าและวิเคราะห์หาคำตอบด้วยตนเอง โดยบทเรียนจะค่อย ๆ ชี้แนะจากจุดกว้างๆและแคบลง จนผู้เรียนหาคำตอบได้เอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยที่ได้สรุปและอภิปรายผลผู้วิจัยมีแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

5.4.1 ควรมีการศึกษาผลของการนำรูปแบบการเรียนรู้อัตโนมัติด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อนำไปพัฒนาและประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่น

5.4.2 ควรมีการศึกษาผลของการนำรูปแบบการเรียนรู้อัตโนมัติด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไปใช้กับผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้ดีขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. 2552.
- ครรรชิต มาลัยวงศ์. (2532) *สวัสดิ์ศรีครบคุณครูคอมพิวเตอร์.แมกะซีนคอมพิวเตอร์*. 4(1),
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2541).*คอมพิวเตอร์ช่วยสอน*. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทะนงศักดิ์ กุตรระแสง. (2560). *การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำหน่ายหนังสือ* *สังกัดกองทัพอากาศ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์).
- ธิตีรัตน์ แก่นนคร(2556). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำศัพท์พื้นฐานที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา*. (ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี).
- นรินทร์ อินทรี และคณะ, “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การสร้างเว็บเพจ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6,” วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ 5 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2558): 63-65.
- ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล, “กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนเอกชน จังหวัดปทุมธานี”, การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ 3 (มิถุนายน 2559): 844.

- มนทกานติ รุจิรบริสุทธิ์(2551). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการคูณ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- วิมลศิริ กลิ่นบุปผา และ นรินทร์ จันท์ผดุง (2559). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาการใช้คำ
และประโยคภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้นเชื้อสายกระเหรี่ยงและมอญ.
(คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สุธิดา นาคดี (2557). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาบาฮาซา(อินโดนีเซีย) ด้วย
สถานการณ์จำลอง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). การคิดและการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด :
ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โครงการ พัฒนาการเรียนการ
สอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์. (2530). คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท
กราฟแมนเพรส จำกัด.
- อำนาจ เดชชัยศรี.(2539). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.การศึกษาเอกชน,(67),46 – 50